

درگذشت "چارلز داروین" طبیعی‌دان نامی انگلیسی (1882م)

چارلز رابرت داروین طبیعی‌دان، فیزیولوژیست و دانشمند انگلیسی در 12 فوریه 1809م در انگلیس به دنیا آمد.

چارلز رابرت داروین طبیعی‌دان، فیزیولوژیست و دانشمند انگلیسی در 12 فوریه 1809م در انگلیس به دنیا آمد. وی در ابتدا مقداری دروس طب خواند و سپس الهیات را به پایان رساند، ولی مصاحبت دوستان جدید او را به علوم طبیعی رهنمون ساخت. داروین در سال 1831م به عنوان طبیعی‌دان، عضو هیأتی از محققان شد که قرار بود به امریکای جنوبی و جزایر غربی اقیانوس آرام سفر کنند. در این سفر پنج ساله، داروین درباره جانداران و سنگواره‌ها؛ روزگاران پیشین مطالعات فراوانی انجام داد و اصل انتخاب طبیعی در مغزش پرورده شد. هرچند پژوهش‌های داروین نزدیک به بیست سال به طول انجامید اما او از نگارش و انتشار آن پرهیز می‌کرد تا اینکه با اطلاع از پژوهشی درباره تکامل، دریافت نتیجه‌ای را که از 20 سال مطالعه به دست آورده بود، دانشمندی دیگر در کتاب خود خاطر نشان ساخته است. از این رو داروین درصدد برآمد تا نتایج تحقیقات و مطالعات خود را عنوان سازد. از این‌رو، داروین در اول ژانویه 1858م نتایج کارهای علمی خود را مطرح کرد و آنها را در کتاب "اصل انواع"، منتشر نمود. نظراتی که وی در این کتاب و در کتب دیگر در باب تغییر انواع داده، موجب تأسیس مکتبی به نام داروینیسم گردیده است. بنابر قانون تبدیل انواع، موجودات در آغاز خلقت، چنان که امروزه هستند، خلق نشده‌اند. آنها در ابتدا بسیار پست و ساده بوده، سپس طی میلیون‌ها سال، طبق قوانین طبیعی به سوی کمال رفته و به دو دسته گیاهان و جانوران تبدیل شده‌اند. آنها بعدها استخوان دار شده و چهار پایان ظهور کرده‌اند. سرانجام، حیوان دو پا که خوکما، حیوان ناطق خوانده و آن را اشرف مخلوقات می‌دانند، بالاتر از همه قرار گرفته است. داروین نخستین کسی بود که گفت رستنی‌ها و جانوران، به خودی خود دگرگون می‌شوند اما اگر این دگرگونی‌ها با محیط دمساز باشد آن گیاه یا جانور به زندگی خود ادامه می‌دهد و گرنه محکوم به فناست. داروین عقیده قدما درباره نژاد انسان که بنا بر حکایات تورات، همه از نسل آدم بودند را مورد انتقاد قرار داد و نظریه تطوّر یا تکامل را عرضه داشت که بر عکس نظر قدما، به جای هبوط، در حقیقت، صعود آدمی را از مرحله بسیار ابتدایی به مرحله پیچیده حیات و تکامل او را از راه تطابق و سازگاری با محیط به پیش می‌کشید. وی مخالف انتقاد جزمی دین به داستان غیر علمی آفرینش بود. هرچند انتشار افکار داروین در ابتدا باعث بحث و جنجال فراوانی در جامعه علمی آن روز گردید ولی پس از طی سالیانی و حتی ده‌ها سال پس از مرگ داروین، تحت بررسی‌های فراوان قرار گرفت و مورد نقد و تشکیک بسیاری از متفکران واقع شد چارلز داروین سرانجام در نوزدهم آوریل 1882م در 73 سالگی درگذشت و در کنار اسحاق نیوتن در کلیسای وست مینستر به خاک سپرده شد.